

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborně všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 11. 6. 2013

Dne 11. 6. 2013 se od 9.30 hodin uskutečnil formou videokonference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady (dále jen „KÚ“) k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy (dále jen „OVS“) Ministerstva vnitra (dále též „MV“).

KD se za Ministerstvo vnitra zúčastnili: JUDr. Myron Zajonc, Mgr. Romana Bezděková, Mgr. Jan Strakoš, Mgr. Zuzana Šrámková, Mgr. Petra Siekliková a Mgr. Kateřina Marková z OVS a dále Mgr. Ivan Tobek z odboru legislativy a koordinace předpisů (dále jen „OLG“).

I. Úvodní slovo

Úvodem JUDr. Zajonc seznámil přítomné se stavem jednání s odborem bezpečnostní politiky (dále jen „OBP“) ohledně postupu Policie ČR dle § 58 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „PřesZ“). Jelikož OVS setrvává na původním společném stanovisku OVS a OBP (vysloveném na KD 11. 9. 2012), k němuž se v rámci následné diskuze přiklonil i OLG, OBP má však k němu nyní odlišný postoj, věc bude diskutována na úrovni prvního náměstka ministra vnitra pro vnitřní bezpečnost a náměstka ministra vnitra pro veřejnou správu a legislativu a o výsledku jednání budou KÚ informovány. Prozatím mají KÚ vést správní orgány prvních stupňů k postupu podle původního stanoviska.

Dále JUDr. Zajonc reagoval na dotazy k aplikaci závěru veřejného ochránce práv při realizaci postupu podle ustanovení § 66 odst. 4 PřesZ. V této souvislosti upozornil, že závěr veřejného ochránce práv, který byl krajským úřadům dodán se zápisem z konzultačního dne v měsíci březnu 2013, je nezbytné respektovat a realizovat v rozhodovací praxi.

JUDr. Zajonc poděkoval KÚ za zaslání připomínek a dalších námětů k diskuzi k „výkladovým stanoviskům“ OVS k sankci zákazu pobytu, které byly prezentovány na KD 12. 3. 2013, a k jejichž zaslání byly KÚ rovněž na KD vyzvány. Tyto připomínky budou v souvislosti s tím, co dále přinese praxe, reflektovány a bude s nimi dále pracováno pro účely zkvalitnění výkladu uvedené sankce.

Následně bylo přistoupeno k odpovědím na zasláné dotazy ve věcech přestupkových.

II. Odpovědi na došlé dotazy

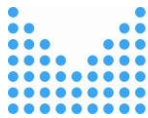
1) Postup dle § 28 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“), doručování

Osoba, o níž bylo rozhodnuto dle § 28 odst. 1 SŘ, že není účastníkem řízení v postavení poškozeného, podala odvolání proti jí doručenému usnesení. Odvolání bylo odvolacím správním orgánem vyhověno, neboť tato osoba uplatnila v řízení nárok na náhradu majetkové škody způsobené přestupkem (pouze do vydání usnesení nedoložila výši způsobené škody). Protože odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek, správní orgán mezitím rozhodl ve věci přestupku tak, že řízení zastavil dle § 76 odst. 1 písm. a) PřesZ a vydané rozhodnutí doručil obviněnému. Osobě, která však podala odvolání proti usnesení (a jemuž bylo vyhověno), rozhodnutí ve věci zasláno nebylo. Dle § 28 odst. 2 SŘ platí, že osoba, která odvolání proti usnesení podala a jejímuž odvolání bylo vyhověno, mezitím zmeškala úkon (kterým je např. i odvolání), je oprávněna tento úkon učinit do 15-ti dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání proti usnesení. Znamená to, že se takovému účastníkovi řízení již rozhodnutí ve věci dle § 72 odst. 1 SŘ nedoručuje?

Odpověď: Podle našeho názoru ve výše popsaném případě by měl správní orgán postupovat v souladu s § 28 odst. 2 SŘ, tedy případně přijmout podání účastníka. S ohledem na to, že usnesení podle § 28 odst. 1 SŘ je deklaratorní (zrušením usnesení nastává situace, kdy je daná osoba považována za účastníka řízení a tímto účastníkem řízení byla již od počátku), je třeba naplnit požadavek § 72 SŘ, podle něhož se rozhodnutí oznamuje všem účastníkům řízení (viz též § 76 odst. 3 PřesZ). Správní orgán tedy musí oznámit rozhodnutí i tomuto účastníkovi, aby mohlo v souladu s § 73 odst. 1 SŘ nabýt právní moci.

2) Postup podle § 88 odst. 2 SŘ, zastavení řízení dle § 66 odst. 2 SŘ

Lze v případě řízení o přestupku vedeném z moci úřední v situaci, kdy správní orgán prvního stupně uzná obviněného vinným, obviněný se proti rozhodnutí odvolá a poté dojde k zániku odpovědnosti za tento přestupek, postupovat podle § 88 odst. 2 SŘ – před předáním spisu odvolacímu orgánu řízení zastavit s odkazem na § 66 odst. 2 SŘ, tzn. že odpadl důvod řízení? Jelikož je v § 66 odst. 2 SŘ v této souvislosti použito slovo „zejména“, bylo by možné vykládat důvody pro zastavení extenzivněji a pod tyto důvody zastavení řízení podřadit i zánik odpovědnosti za přestupek a s tím související zánik povinnosti plnit uložené sankce atd.?

Obdobná situace jako v předchozím dotazu, avšak v řízení o návrhovém přestupku – může správní orgán prvního stupně v takovém případě řízení zastavit podle § 88 odst. 2 SŘ, s odkazem na § 66 odst. 1 písm. g) SŘ, tzn. že žádost, resp. návrh na projednání přestupku, se stala zjevně bezpředmětnou, protože došlo k zániku odpovědnosti pachatele za přestupek?

Odpověď: Obdobný dotaz byl řešen na KD konaném dne 9. 9. 2008 a dne 9. 6. 2009. Navrženým způsobem podle našeho názoru postupovat nelze, neboť důvody pro zastavení řízení o přestupku jsou upraveny přímo v § 76 PřesZ jakožto speciálním právním předpise a SŘ jakožto obecná právní norma se v případě zastavení řízení nepoužije. Důvody pro zastavení řízení, na které odkazuje § 88 odst. 2 SŘ tak nemohou vzhledem k subsidiaritě SŘ v řízení o přestupku nastat. Výjimku tvoří pouze případy, kdy PřesZ neobsahuje zvláštní důvod zastavení řízení, a proto se použije SŘ (např. se postupuje podle § 66 odst. 2 SŘ v situaci, kdy je třeba zastavit řízení o přestupku vedené z moci úřední, které mělo být vedeno na návrh a návrh v zákonné lhůtě podán nebyl).

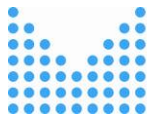
Vždy by měla být zachována dvojinstančnost řízení, tedy i v případě, že po podání odvolání dojde k prekluzi a tato skutečnost je správnímu orgánu prvního stupně známa, měl by o podaném odvolání rozhodnout odvolací správní orgán, i když nebude přezkoumávat věcnou správnost rozhodnutí a nemá v podstatě jinou možnost jak rozhodnout o podaném odvolání, než rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Stejně závěry platí i v případě řízení o návrhovém přestupku, neboť v případě prekluze přestupku a následného postupu odvolacího správního orgánu se nic nemění.

3) Odvolací řízení – lze potvrdit pouze výrok o vině a výrok o sankci a o nákladech řízení zrušit a vrátit k novému projednání?

Lze rozhodnutím vydaným v odvolacím řízení o rozhodnutí o přestupku potvrdit pouze výrok o vině a zároveň zrušit výroky o sankci a o nákladech řízení rozhodnutí vydaného v I. stupni a v této části věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně s tím, ať znovu rozhodne o sankci a o nákladech řízení?

Odpověď: Předně záleží na tom, jak znělo odvolání (kým bylo podáno, zda směřuje proti celému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně či pouze do jeho konkrétního výroku, tedy např. pouze do výroku, který se týká sankce). Domníváme se, že obecně takto postupovat lze avšak za předpokladu, že do 1 roku bude výrok o vině, o sankci a o nákladech řízení v právní moci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 8. 2010, sp. zn. 7 As 41/2010). Je nutno rozlišovat následující situace.

1) Pokud odvolání podal obviněný a odvolává se proti celému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž KÚ dospěje k závěru, že výrok o vině je v pořádku, ale výrok o sankci či o nákladech řízení je nepřiměřený konkrétnímu případu, pak by měl KÚ v rámci zásady rychlosti řízení a zásady hospodárnosti řízení výrok o vině potvrdit a výrok o sankci či o nákladech řízení změnit sám (viz § 90 odst. 1 písm. c) SŘ), za předpokladu, že uloženou sankci sníží (nebude to v neprospěch odvolatele); náklady řízení může snížit podle § 79 odst. 5 věty poslední SŘ. Pokud je možná změna rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, odvolací správní orgán by neměl rušit rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vracet ho k novému projednání, ale rovnou by ho měl měnit, mj. z důvodu zamezení prekluze.

2) Pokud odvolání podal obviněný a odvolává se proti celému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž KÚ dospěje k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl o vině správně, ale uložil nesprávnou sankci, než kterou uložit měl či nedostatečně odůvodnil sankci a její výši nebo uložil náklady řízení v nižší výši (příp. výrok o nákladech řízení úplně chybí), pak zastáváme názor, že by měl KÚ postupovat dle § 90 odst. 1 písm. b) SŘ, tzn. napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku o vině potvrdit a ve výroku o sankci nebo o nákladech řízení zrušit a vrátit k novému projednání (obviněný se pak může znovu proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolat).

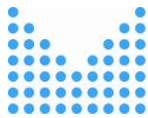
4) Zpětvzetí jednoho návrhu na projednání přestupku za situace, kdy jich bylo navrhovatelem podáno několik – otázka nákladů řízení

Ukládání povinnosti uhradit náklady řízení navrhovateli, který podá více návrhů na zahájení řízení o přestupku vůči témuž obviněnému a následně vezme jeden svůj návrh na zahájení řízení o přestupku zpět, o zbývajících skutečích se vede dál řízení.

Odpověď: Povinnost uhradit náklady řízení je stanovena v § 79 PřesZ občanovi, který je uznán vinným z přestupku, a navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j) PřesZ; z důvodů zvláštního zřetele hodných lze od uložení povinnosti nahradit náklady řízení zcela nebo zčásti upustit.

Povinnost uhradit náklady řízení se vztahuje vždy k jednotlivému řízení, tedy pokud bude občan v několika řízeních o přestupku uznán vinným, vždy se mu uloží povinnost uhradit náklady řízení, obdobně též navrhovateli, pokud podá více návrhů na zahájení přestupkového řízení, a povede se více řízení o přestupku, která budou zastavena podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j) PřesZ, uloží se mu v každém řízení o přestupku povinnost uhradit náklady řízení.

V případě společného řízení se však povinnost uhradit náklady řízení účastníkovi řízení ukládá pouze jednou, bez ohledu na to z kolika přestupků byl uznán vinným,

nebo bez ohledu na to, kolik řízení zahájených na návrh navrhovatele bylo zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j) PřesZ.

Ministerstvo vnitra v minulosti uvedlo, že ve společném řízení, kdy navrhovatel podá více návrhů na zahájení řízení o přestupku, se v případě, kdy je v některých případech občan uznán vinným z přestupku a v některých případech je řízení zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j) PřesZ, se pak povinnost uhradit náklady řízení uloží jak pachateli přestupku, tak navrhovateli, kdy pořad platí, že v jednom společném řízení lze jednomu účastníkovi řízení uložit povinnost uhradit náklady řízení jen jednou.

Pokud je ze společného řízení z nějakého důvodu vyloučeno řízení o jednotlivém přestupku, jedná se pak o samostatné řízení o přestupku a v tomto samostatném řízení o přestupku se vždy ukládá povinnost uhradit náklady řízení podle § 79 odst. 1 PřesZ.

5) V průběhu řízení vedeného z moci úřední je zjištěno, že se jedná o návrhový přestupek – jak postupovat?

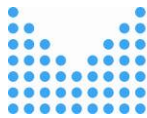
Jak postupovat v případě, kdy bylo zahájeno řízení z moci úřední a až v jeho průběhu bylo zjištěno, že přestupek lze projednat jen na návrh, který byl následně včas podán? Kdy je zahájeno řízení o přestupku? Jak naložit s původním řízením vedeným z moci úřední? Jsou důkazy provedené v řízení vedeném z moci úřední následně použitelné?

Odpověď: Pokud v průběhu řízení vyjde najevo, že se jedná o návrhový přestupek a po poučení správním orgánem navrhovatel podá návrh včas (tedy neuplynula tříměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu), pak je řízení zahájeno dnem podání tohoto návrhu. Dnem jeho podání se navrhovatel stává účastníkem řízení.

Co se děje s původním řízením - bylo-li řízení o přestupku podle § 49 odst. 1 písm. b) a c) nebo § 50 PřesZ zahájeno správním orgánem z moci úřední a teprve dodatečně by vyšlo najevo, že k projednávanému jednání došlo mezi osobami blízkými, lze v řízení pokračovat jen za podmínky, že postižená osoba podá návrh na projednání přestupku. Jinak je nutno řízení zastavit. Zastavení řízení v takovém případě se při absenci speciálního ustanovení v PřesZ provede podle § 66 odst. 2 SŘ, neboť odpadl důvod, pro nějž bylo řízení o přestupku zahájeno z úřední moci (viz též zápis z KD ze dne 29. 9. 2009).

V případě že se v řízení pokračuje, úkony, které již byly provedeny v řízení zahájeném z moci úřední (dokazování), musí být provedeny znovu.

6) Rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2011, č. j. 5 As 16/2011 – 106 („bolestné“)

NSS dospěl v rozsudku č. j. 5 As 16/2011 – 106 k závěru, že lze přiznat i dílčí nárok na náhradu majetkové škody způsobené přestupkem z celkového uplatněného nároku na náhradu takové škody a zároveň v citovaném rozsudku deklaruje, že i bolestné je majetkovou škodou způsobenou přestupkem. MV v zápise z KD 13. 9. 2011 – oddíl III. - judikatura, uvádí, že i nadále zastává názor, že nelze o dílčím „nedělitelném“ nároku rozhodnout, neboť PřesZ neupravuje postup pro částečné přiznání náhrady škody. Jaký názor zastává MV v otázce bolestného jako majetkové škody způsobené přestupkem?

Odpověď: O výše uvedeném judikátu bylo podrobně pojednáno na KD konaném dne 13. 9. 2011 v rámci oddílu Judikatura. Ministerstvo vnitra k tomu uvedlo, že kromě ojedinělého případu a konkrétní situace popsané v uvedeném rozsudku NSS je vhodný i nadále výklad, kdy nebude přiznávána část „nedělitelného“ nároku na náhradu škody uplatněného poškozeným. PřesZ totiž neupravuje v rámci adhezního řízení postup pro částečné přiznání náhrady škody, zvláště pokud je třeba v tomto ohledu složitějšího dokazování.

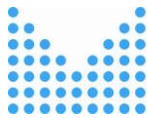
Co se týká bolestného, Ministerstvo vnitra i nadále zastává názor, že v rámci řízení o přestupku lze přiznat jen majetkovou škodu. Bolestné není majetkovou škodou (újmou v majetkové sféře postižené osoby vyčíslitelnou v penězích), kterou by bylo možné v rámci přestupkového řízení přiznat.

7) Jak naložit s nárokem na náhradu škody v případě, kdy si poškozený věc, poškozenou přestupkem, opravil?

Jak naložit s uplatněným nárokem poškozeného na náhradu škody v řízení o přestupku objektivně zjištěné škody způsobené poškozenému přestupkem v případě, kdy si poškozený věc, na níž byla přestupkem způsobena škoda, sám opravil a nespotřeboval k tomu žádný materiál a jak v případě, kdy věc poškozenému na vlastní náklady, tudíž bezplatně, opravila třetí osoba?

Odpověď: V případě, že na nároku na náhradu škody poškozený bude trvat, i když vzniklou škodu již sám nebo prostřednictvím třetí osoby odstranil opravou, v takovém případě musí správní orgán prvního stupně o uplatněném nároku na náhradu škody rozhodnout.

Pokud byla škoda spolehlivě zjištěna a škoda nebyla dobrovolně nahrazena, správní orgán prvního stupně uloží pachateli přestupku povinnost ji nahradit (za předpokladu, že poškozený jednoznačně prokázal výši škody). V dotazovaném případě však poškozený bude dle našeho názoru jen velmi obtížně dokládat, např. kolik si cení vlastní práce nebo jak vyčíslí materiál, který k opravě použil on či jeho soused.

V takovém případě zřejmě nezbude správnímu orgánu jiná možnost než odkázat poškozeného s jeho nárokem na soud.

8) Samostatné „adhézní“ řízení?

Lze vést samostatně řízení o náhradě majetkové škody po zrušovacím rozhodnutí nadřízeného správního orgánu o výroku o škodě? V případě že ano, platí i pro toto řízení omezení dle § 20 PřesZ?

Odpověď: Správní orgány vedou řízení o přestupku, a v případě, že ten, komu byla přestupkem způsobena majetková škoda, uplatní nárok na její náhradu, rozhoduje v rámci řízení o přestupku, pokud škoda nebyla dobrovolně nahrazena, správní orgán také o tomto nároku.

V případě, že je řízení o přestupku zastaveno, je poškozený se svým nárokem na náhradu škody odkázán na soud, výrok o povinnosti uhradit vzniklou majetkovou škodu je tak podmíněn výrokem o uznání občana vinným z přestupku. Pokud odvolací správní orgán dospěje k závěru, že je třeba zrušit samostatně výrok o náhradě škody, a výrok o vině nabude právní moci – ať již z důvodu toho, že tento výrok nebyl napaden odvoláním, nebo z toho důvodu, že jej odvolací správní orgán potvrdí, je v rámci řízení o přestupku dořešena ta část, která se týká uplatněného nároku na náhradu škody. V takovém případě se nejedná o samostatné řízení o náhradě škody, ale o pokračování v řízení o přestupku s tím, že o vině již není rozhodováno, neboť je o ní pravomocně rozhodnuto. Na takové řízení se vztahuje ustanovení § 20 PřesZ, kdy je nutné, aby rozhodnutí o náhradě škody nabylo právní moci před uplynutím prekluzivní lhůty. V případě, že se tak nestane, se řízení o náhradě škody zastaví a poškozený se vyrozumí o tom, že svůj nárok na náhradu škody může uplatnit u soudu.

9) Přestupky na úseku občanských průkazů – poskytování údajů

V průběhu KD bylo dojednáno, že KÚ Moravskoslezského kraje svůj dotaz blíže popíše a svůj dotaz opětovně zašle na OVS MV, který tento zodpoví na příštím KD v září 2013.

10) Odepření nahlédnutí do spisu

Jak postupovat v případě, že odvolací správní orgán v rámci odvolacího řízení zjistí, že nahlédnutí do spisu mělo být umožněno? Usnesení zrušit a řízení zastavit nebo usnesení zrušit a věc vrátit k novému projednání?

Odpověď: Podle našeho názoru se vhodným jeví následující postup, a to usnesení zrušit a řízení zastavit. V odůvodnění pak odvolací správní orgán uvede, že nebyly splněny podmínky pro vydání předmětného usnesení.

11) Výkon rozhodnutí

Může obec o provedení exekuce požádat místně příslušný finanční úřad (dále jen „FÚ“) nebo celní úřad?

Odpověď: V souvislosti se změnou právních předpisů (novelou OSŘ a exekučního řádu) od 1. 1. 2013 lze provádět exekuce pohledávek vzniklých ze správního nebo daňového řízení buď prostřednictvím Celní správy ČR, soukromých exekutorů nebo prostřednictvím správce daně (přímo konkrétní obce či FÚ). Tedy, je-li exekuční plnění příjmem obce, o provedení exekuce lze požádat místně příslušný FÚ či celní úřad, neprovede-li exekuci sama obec (podle "daňového řádu" - zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, §10 odst. 2, je obec oprávněna vymáhat pohledávky vzniklé z výkonu státní správy).

V případě celních úřadů však bude záležet na tom, co bude předmětem exekuce. Podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., celní úřad totiž vykonává správu daní a jiných peněžitých plnění, stanoví-li tak jiný právní předpis. Z uvedeného plyne, že celní úřady přicházejí v úvahu pouze u peněžitých plnění.

12) Rušení nočního klidu právnickou osobou či fyzickou podnikající osobou

Jak postupovat, je-li oznamována PO, FO podnikající, provozovna a neznámý pachatel, či fyzická osoba – zaměstnanec, jednající za PO, ve vztahu k hluku šířícímu se z restauračních a obdobných zařízení? V konečném důsledku není nikdo postihován a oznámení je odkládáno.

Odpověď: Za přestupek rušení nočního klidu podle § 47 odst. 1 písm. b) PřesZ nelze považovat hlasitou hudební produkci restauračního zařízení, jelikož problematiku veřejné produkce hudby a hluku z provozoven služeb řeší jednak zákon o ochraně veřejného zdraví (zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů), a to pro právnické osoby a fyzické osoby podnikající, a dále PřesZ v § 29 odst. 1 písm. o), v případě fyzických osob. Přestupky na úseku zdravotnictví podle § 29 PřesZ spadají do působnosti Ministerstva zdravotnictví, nikoli do působnosti MV, proto se nebudeme k problematice měření hluku, tj. kdo a kdy by ho měl provádět, blíže vyjadřovat.

13) Který správní orgán je věcně příslušný k projednání přestupku podle § 47b odst. 1 písm. d) PřesZ v I. stupni?

Odpověď: Příslušná je (každá) obec, neboť se jedná o přestupek proti veřejnému pořádku (viz § 53 odst. 1 PřesZ + systematické řazení § 47 a násl. PřesZ), věc se navíc týká přímo zájmů obce, v níž k přestupku dojde. Tzn., pokud je zřízena KKPP (a je to v souladu s její zřizovací listinou), bude věc řešit KKPP dané obce, jinak obecní úřad dané "jedničkové" obce.

14) Úmyslné neoprávněné vniknutí do e-mailové schránky poškozené

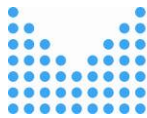
Skutek spočíval v tom, že obviněný měl opakovaně pomocí blíže neurčeného PC připojeného k síti Internet přes přípojný bod konkrétní IP adresy náležející ke konkrétnímu telefonnímu číslu úmyslně neoprávněně vniknout do e-mailové schránky náležející poškozené (toto jednání bylo v řízení prokázáno); dále měl na blíže nezjištěném místě tisknout e-mailovou korespondenci poškozené a tuto měl v obálkách odesílat třetím osobám (toto jednání v řízení prokázáno nebylo). Pod jakou skutkovou podstatu přestupku lze jednání obviněného podřadit? Jedná se v této věci (neoprávněné nahlížení do e-mailové korespondence jiného) vůbec o přestupek? Správní orgán věc posoudil jako přestupek dle § 49 odst. 1 písm. c) PřesZ.

Odpověď: V daném případě se o přestupek podle § 49 odst. 1 písm. c) PřesZ zřejmě nejedná. V úvahu podle našeho názoru přichází ochrana občanskoprávní, a to podle § 11 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů – kdy fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy.

15) Pokračování v přestupku

Jedná se v případě opakujících se verbálních útoků, kdy soused po dobu čtyř měsíců několikrát za měsíc nadává sousedovi, o pokračující přestupek?

Odpověď: Domníváme se, že v takovém případě o pokračující přestupek nepůjde, nýbrž že půjde o samostatné dílčí útoky, které by správní orgán projednával v rámci společného řízení podle § 57 odst. 1 PřesZ. Lhůta k podání návrhu by tak běžela u každého útoku zvlášť. Ve zmíněném případě by, dle našeho názoru, chyběl jeden z definičních znaků pokračování v přestupku, a to jednotný záměr pachatele spočívající v tom provést další útoky - slovní napadání. Pokud by však tento jednotný záměr byl v rámci přestupkového řízení pachateli prokázán, jednalo by se o pokračující přestupek. Tato problematika byla rovněž řešena na KD konaném dne 9. 9. 2008, na jehož zápis v této souvislosti odkazujeme.

16) Příkazní řízení

Je možné po obdržení obsahově (důkazně) nedostatečného oznámení o přestupku, např. od Policie ČR, toto doplnit realizací podání vysvětlení a následně vydat příkaz o uložení sankce za přestupek dle 87 PřesZ? Může tedy správní orgán před vydáním příkazu činit úkony směřující ke zjištění stavu věci dle § 3 SŘ, obdrží-li nedostatečné oznámení o přestupku?

Odpověď: Této problematice jsme se již věnovali na KD konaném dne 9. 9. 2008. Podle našeho názoru není výše naznačený postup v rozporu se zákonem a naopak je žádoucí, např. institut podání vysvětlení je možné využít v případě, že z oznámení přestupku vyplývá, že tímto přestupkem byla způsobena škoda a lze tak zjistit zda potenciální poškozený bude uplatňovat v přestupkovém řízení nárok na náhradu škody či nikoliv, pokud se tak totiž stane, je vydání příkazu vyloučeno. Institut podání vysvětlení podle § 60 PřesZ lze využít pouze před zahájením řízení, tedy také před vydáním příkazu, a vzhledem k tomu, že vydání příkazu je prvním úkonem v řízení, tak je tento způsob zjišťování podkladů zcela v souladu se zákonem.

17) Upuštění od uložení sankce v případě přestupku § 30 PřesZ

Je prokázáno, že byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 30 odst. 1 písm. h) PřesZ. Pachatel je ohrožen sankcí stanovenou v § 30 odst. 2 PřesZ, tedy pokutou od 25 do 50 tisíc Kč a současně zákazem činnosti. V § 30 odst. 3 PřesZ je stanoveno, za jakých podmínek lze sankci pod stanovenou hranici snížit. Je možné i v tomto případě aplikovat § 11 odst. 3 PřesZ a od uložení sankce upustit, když k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku? Bylo by možné zcela upustit od jakékoliv sankce, tedy od pokuty i zákazu činnosti?

Odpověď: I když tato problematika spadá do působnosti Ministerstva zdravotnictví, obecně lze odpovědět takto:

Ustanovení § 30 odst. 2 PřesZ stanoví sankci ve výši od do (stejně i u zákazu činnosti); z toho je nezbytné dovodit, že pod hranici od, nelze uložit nižší sankci.

Ustanovení § 30 odst. 3 PřesZ stanoví, že tuto nejnižší hranici lze za zákonem stanovených podmínek snížit; nikoliv však od uložení sankce upustit (viz § 11 odst. 3 PřesZ). Z tohoto pohledu je nezbytné na § 30 odst. 3 PřesZ pohlížet jako na zvláštní ustanovení vůči § 11 odst. 3 PřesZ, tedy podle našeho názoru nelze v tomto případě od uložení sankce upustit. Toto byl zřejmě i záměr zákonodárce, aby v případě spáchání přestupků ve smyslu § 30 odst. 1 písm. g) až i) PřesZ, tyto byly vždy sankcionovány.

III. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) **Rozsudek NSS sp. zn. 1 As 180/2012** ze dne 24. 4. 2013 – preciznost formulace tzv. skutkových vět ve výrocích správních orgánů ve věcech správního trestání; konkretizace skutku; použitelnost tzv. nepřímých důkazů; neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci
- 2) **Rozsudek NSS sp. zn. 3 As 2/2013** ze dne 17. 4. 2013 – námitka podjatosti proti všem pracovníkům úřadu
- 3) **Rozsudek NSS sp. zn. 8 As 16/2012** ze dne 27. 3. 2013 - interpretace § 62 odst. 1 a 2 SŘ, hrubě urážlivé podání, pořádková pokuta, otázka ztížení postupu a důstojnosti správního řízení, vyloučení oprávněné úřední osoby, která byla adresátem hrubě urážlivého podání
- 4) **Rozsudek NSS sp. zn. 6 As 57/2012** ze dne 23. 1. 2013 – otázka trvajících přestupků, urážka na cti, návrh je nutnou podmínkou ve vztahu k možnosti zahájit a vést řízení o přestupku, nečiní však z navrhovatele plnohodnotného účastníka řízení o přestupku a nezakládá jeho subjektivní „právo na shledání viny“ u pachatele přestupku
- 5) **Rozsudek NSS sp. zn. 5 As 138/2012** ze dne 11. 1. 2013 – identifikace skutku

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy

v.z. JUDr. Daria Benešová
vedoucí oddělení voleb
podepsáno elektronicky